

KS. LESZEK PINTAL

„OMNIA TRANSEUNT – CARITAS MANET”

Sprawozdanie z sympozjum zorganizowanego przez Sekcję Homiletyki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II
oraz uroczystości wręczenia Księgi Jubileuszowej
poświęconej Księdzu Profesorowi Władysławowi Głowię
Lublin, 10 października 2012 r.

Dnia 10 października 2012 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II miało miejsce sympozjum zorganizowane przez Sekcję Homiletyki (Katedra Homiletyki Fundamentalnej, Katedra Homiletyki Materialnej), połączone z uroczystością wręczenia Księgi Jubileuszowej Księdzu Profesorowi Władysławowi Głowię.

Sympozjum rozpoczęła uroczysta Msza Święta celebrowana w kościele akademickim KUL. Liturgii sprawowanej w intencji Dostojnego Jubilata przewodniczył i homilię wygłosił bp prof. Kazimierz Ryczan, ordynariusz diecezji kieleckiej. Eucharystię koncelebrowało kilkudziesięciu kapłanów, reprezentujących liczne diecezje i różne zakątki Polski. Wśród koncelebransów byli obecni koledzy z roku święceń Księdza Profesora, profesorowie i pracownicy Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, doktorzy wypromowani przez Dostojnego Jubilata, liczni studenci – byli uczniowie. We wspólnej modlitwie uczestniczyli także goście z Przemysła, Leżajska, Sandomierza, Lublina, zaproszeni na uroczystość.

Sesji przedpołudniowej w Auli Collegium Joannis Pauli II przewodniczył ks. dr hab. Czesław Krakowiak, prof. KUL. Przewodniczący powitał wszystkich przybyłych na uroczystość wręczenia Księgi Jubileuszowej, zarówno osoby duchowne, jak i świeckie. W sposób szczególny przywitał burmistrza Leżajska – pana Piotra Urbana wraz z małżonką Ireną. Sympozjum otworzył dziekan Wydziału Teologii ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski. Ksiądz Dziekan przedstawił sylwetkę

Ks. dr LESZEK PINTAL – adiunkt Katedry Homiletyki Fundamentalnej w Instytucie Liturgiki i Homiletyki na Wydziale Teologii KUL; adres do korespondencji: Aleje Raclawickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: lpintal@kul.pl

Dostojnego Jubilata, złożył wyrazy wdzięczności za wieloletnią pracę naukową na Uniwersytecie: „Dostojny Jubilat, obchodzący swoje 70-lecie, jest teologiem i pastorałistą, łączącym w sobie umiłowanie dwóch niezwykłych, przenikających się wzajemnie rzeczywistości, jakie stanowią liturgia i homilia. Jako liturgista i homileta w jednej osobie naucza o dwóch miejscach stawania się wiary: wspólnej modlitwie ku czci Boga, przez Niego samego ustanowionej, oraz przekazywaniu Jego Słowa, które ma doprowadzić od Bożego pouczenia i zaproszenia do konkretnej ludzkiej odpowiedzi w postaci *contemplatio* i *actio*, czyli codziennej modlitwy i czynu. Książę Profesor jest więc w swojej pracy naukowej szczególnym heroldem Chrystusa Arcykapłana i Nauczyciela, uczy spotkania z Nim w najważniejszym momencie, jakim jest każda Msza Święta; uczy także jak głosić Słowo, aby się zakorzeniło i wydało owoc”. Następnie Książę Dziekan wręczył Jubilatowi księgę pamiątkową *Omnia transeunt – Caritas manet*, przygotowaną i zredagowaną przez prof. dr hab. Helenę Słotwińską, ks. dra Leszka Pintała, dra Michała Wyrostkiewicza.

Część naukową sympozjum rozpoczął ks. prof. dr hab. Kazimierz Panuś z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Przedstawiony przez niego referat nosił tytuł „*Roznosić woń Chrystusa*” (2 Kor 2, 14). *O istotnych problemach głoszenia słowa Bożego*. Prelegent w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na rolę słowa, które jest „potężnym władcą”. Nie bez znaczenia we współczesnym przekazie słowa jest formacja „sługi słowa”, jak również troska o słuchacza słowa Bożego. Książę Profesor przypominał, czym powinno być współczesne kaznodziejstwo i jak ważną rolę ma do odegrania na współczesnej arenie dziejów: „W czasie, kiedy kaznodziejstwo jawi się jako przysłowiowe «dziecko do bicia», kiedy jego obraz jest zdecydowanie negatywny, prowadzący do wniosku, że w Polsce wysłuchanie przyzwoitego kazania (homilii) graniczy z cudem, trzeba tym bardziej uświadamiać, że jest ono ze swej natury wydarzeniem teologicznym, głoszeniem Chrystusa, dziełem się doświadczeniem wiary, wprowadzeniem w mistagogię”. Odnosząc się do osoby Dostojnego Jubilata, referent podkreślił: „Poruszone [...] problemy związane z przekazem słowa Bożego są bardzo bliskie Dostojnemu Jubilatowi – Ks. Prof. Władysławowi Głowie. Wiele na te tematy pisał. Środowisko homiletyczne w Polsce jest mu szczególnie wdzięczne za takie rozprawy, jak *Liturgia źródłem i miejscem przepowiadania* (Przemyśl 1999) czy *Przepowiadanie o sakramentach w katechezie i w homilii* (Lublin–Przemyśl 2001), i za wiele innych studiów i artykułów. Życząc Dostojnemu Jubilatowi długich lat życia, dobrego zdrowia i satysfakcji w życiu kapłańskim i naukowym, pragnę także sam podziękować za wieloletnią współpracę i okazywaną mi życzliwość. *Ab imo corde gratias ago*”¹.

Kolejny referat przedstawił ks. dr hab. Bogusław Migut, dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki. Tematem wystąpienia było zagadnienie *Relacja słowo–*

¹ K. Panuś. „*Roznosić woń Chrystusa*” (2 Kor 2, 14). *O istotnych problemach głoszenia słowa Bożego*. W: *Omnia transeunt – Caritas manet*. Red. H. Słotwińska, L. Pintał, M. Wyrostkiewicz. Lublin 2012 s. 121.

sakrament i jej konsekwencje dla celebracji liturgicznej. Podjęte w referacie refleksje dotyczyły relacji słowa i sakramentu w mentalności katolickiej, w nauczaniu II Soboru Watykańskiego, a także tychże relacji w teologii posoborowej oraz w nauczaniu papieża Jana Pawła II i Benedykta XVI. We wnioskach i spostrzeżeniach końcowych swego wystąpienia prelegent podkreślił m.in.: „Podsumowując temat relacji słowo–sakrament i ich konsekwencji dla celebracji liturgicznej, należy przede wszystkim stwierdzić ponowne odkrycie słowa Bożego w życiu Kościoła przez II Sobór Watykański. W nauczaniu Soboru, a jeszcze mocniej w teologii i nauczaniu Kościoła okresu posoborowego mówi się o sakramentalnym wymiarze słowa Bożego. Słowo Boże jest skuteczne, bo Bóg głosi je niezmiennie, koncentrując jego działanie w Jezusie Chrystusie. Ten sam Duch Święty, który namaścił człowieczeństwo Jezusa Chrystusa w Jordanie, dając Mu moc głoszenia Dobrej Nowiny oraz potwierdzania jej przez znaki i cuda, działa dzisiaj w Kościele, dając mu moc uczestnictwa w dokonanym przez Chrystusa Odkupieniu i Zbawieniu”².

Po wysłuchaniu referatów przewodniczący sesji przedpołudniowej ks. dr hab. Czesław Krakowiak, prof. KUL, zaprosił wszystkich uczestników sympozjum na przerwę. Dla wielu był to czas spotkania po latach i odświeżenie znajomości, dający zarazem okazję na wymianę refleksji dotyczących tematu sympozjum. W czasie przerwy organizatorzy przekazywali Autorom artykułów pamiątkowe wydanie Księgi Jubileuszowej. Istniała także możliwość nabycia ostatniej pozycji Księdza Profesora wydanej wspólnie z prof. dr hab. Heleną Słotwińską *Dialog Boga z człowiekiem w katechezie i homilii*³.

Sesja popołudniowa, której przewodniczył dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki ks. dr hab. Bogusław Migut, prof. KUL, rozpoczęła się od modlitwy *Anioł Pański*. Ta część sympozjum została poświęcona Dostojnemu Jubilatowi – Księdzu Profesorowi Władysławowi Głowie. Sylwetkę naukową przedstawił ks. dr Leszek Pintał.

Parafrazując słowa Henryka Sienkiewicza rozpoczynające powieść *Ogniem i mieczem*, można powiedzieć: „Rok 1940 był to dziwny rok, w którym rozmaite znaki na ziemi i niebie zwiastowały [...] nadzwyczajne zdarzenia”. Właśnie tego roku 15 lutego w Kobylanach (obecnie w województwie podkarpackim) przyszedł na świat Dostojny Jubilat. Rodzice to Emilia z domu Sajdak i Mieczysław. Niestety, nie dane mu było poznać ojca. Wiadomym jest, że w 1939 r. został powołany do wojska, brał udział w kampanii wrześniowej. Wywieziony w głąb byłego Związku Radzieckiego, wracał do Polski jako żołnierz armii generała Władysława Andersa. Walczył pod Monte Cassino, gdzie został ranny. Dalsze losy Mieczysława Głowy nie są znane. W związku z tym cały trud wychowania Władysława i drugiego syna Edwarda

² B. Migut, *Relacja słowo–sakrament i jej konsekwencje dla celebracji liturgicznej*. W: *Omnia transeunt – Caritas manet* s. 254.

³ Lublin 2012 ss. 427.

spoczął na mamie Emilii, która starała się wychować synów w duchu religijnym i patriotycznym.

W latach 1946-1953 Władysław Głowa był uczniem Szkoły Podstawowej, a następnie Liceum Ogólnokształcącego w Krośnie. Naukę w szkole średniej zakończył egzaminem maturalnym w 1957 r. Odkrywając w sobie łaskę powołania kapłańskiego, nasz Jubilat wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. W latach 1957-1964 jako kleryk podjął studia filozoficzno-teologiczne w tamtejszym Instytucie Teologicznym. W latach 1960-1962 decyzją ówczesnych władz państwowych został powołany do odbycia służby wojskowej, którą pełnił w Ciechanowie, a następnie w Warszawie (Kompania Wartownicza na Cytadeli) i ponownie w Ciechanowie.

Święcenia kapłańskie przyjął 21 czerwca 1964 r. z rąk ówczesnego ordynariusza przemyskiego bpa Franciszka Bardy. Decyzją ordynariusza został skierowany do pracy duszpasterskiej na stanowisku wikariusza w parafii Majdan Królewski. Po dwóch latach pracy parafialnej w 1966 r. – decyzją bpa Ignacego Tokarczuka – rozpoczął studia pastoralne w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1969 r. po napisaniu rozprawy *Krzyż ołtarzowy w Kościele na Zachodzie i w Polsce* otrzymał stopień magistra teologii. W tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie, które zakończył w 1974 r., uzyskując stopień doktora teologii na podstawie dysertacji *Kult św. Wacława w diecezji krakowskiej w świetle przedtrydenckich ksiąg liturgicznych*. W latach 1970-1991 pełnił różne funkcje i obowiązki, pracując dla diecezji przemyskiej:

- wykładowca liturgiki w Instytucie Teologicznym w Przemyślu;
- rektor kościoła w Ostrowie koło Przemyśla;
- wicerektor Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu;
- dyrektor Wydawnictwa Archidiecezjalnego w Przemyślu;
- dyrektor Instytutu Wyższej Kultury Religijnej w Przemyślu oraz filii w Jarosławiu, Krośnie i Sanoku.

Doceniając zaangażowanie w pracy dla dobra Kościoła, ks. bp Ignacy Tokarczuk w 1991 r. mianował ks. dra Władysława Głowę Prałatem Kapituły Katedralnej w Przemyślu.

17 listopada 1993 r. Rada Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego po przedstawieniu pracy habilitacyjnej *Niedzielna służba Boża w kościołach parafialnych diecezji przemyskiej w pierwszej połowie XVIII wieku, w świetle wizytacji biskupich* przyznała ks. drowi Władysławowi Głowie stopień naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie liturgiki. W tym też roku został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Liturgiki, a od lutego 1996 r. w Katedrze Homiletyki. W 1997 r. przyznane mu zostało stanowisko profesora nadzwyczajnego. Tytuł profesora nauk teologicznych, zatwierdzony przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych, uzyskał w styczniu 2001 r. Rok później, w czerwcu 2002 r., Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek na wniosek Rady Wydziału Teologii powołał Księdza Władysława

Głowę na stanowisko profesora zwyczajnego. W czasie pracy uniwersyteckiej Ksiądz Profesor pełnił następujące funkcje:

- dyrektor Instytutu Liturgiczno-Homiletycznego (2001-2005);
- dyrektor Instytutu Teologii Pastoralnej (2005-2008);
- dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki (2009-2012).

Na podkreślenie zasługują także odznaczenia państwowe i środowiskowe, którymi został uhonorowany Ksiądz Profesor:

- Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski „Polonia Restituta”, nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego w 2004 r.;
- Odznaka Honorowa „Zasłużony dla miasta Leżajska” w 2005 r.;
- Nagroda indywidualna II stopnia „Za całokształt osiągnięć naukowych i dydaktycznych oraz wybitną działalność organizacyjno-społeczną i popularyzację nauki”, przyznana przez Rektora KUL w 2009 r.;
- Medal Komisji Edukacji Narodowej „Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania” od Ministerstwa Edukacji Narodowej w 2010 r.

Na płaszczyźnie naukowej ponadczterdziestoletni dorobek Księdza Profesora Władysława Głowy przedstawia się imponująco:

1. Monografie, studia, rozprawy (13 pozycji), a wśród nich:
 - a) *Znaki i symbole w liturgii*. Przemysł: Wydawnictwo Archidiecezji Przemyskiej 1995 ss. 219;
 - b) *Modlitwa liturgiczna – Liturgia Godzin*. Przemysł: Wydawnictwo Archidiecezji Przemyskiej 1996 ss. 245;
 - c) *Eucharystia. Msza Święta i kult Tajemnicy Eucharystycznej poza Mszą Świętą*. Przemysł: Wydawnictwo Archidiecezji Przemyskiej 1997 ss. 319;
 - d) *Liturgia źródłem i miejscem przepowiadania*. Przemysł: Wydawnictwo Archidiecezji Przemyskiej 1999 ss. 382;
 - e) *Przepowiadanie o sakramentach w katechezie i w homilii*. Lublin–Przemysł: Wydawnictwo Archidiecezji Przemyskiej 2001 ss. 384; współautorstwo z prof. dr hab. Heleną Słotwińską, kierownikiem Katedry Katechetyki Integralnej KUL;
 - f) *Msza Święta mój największy skarb*. Lublin: Polihymnia 2003 ss. 132;
 - g) *Dialog Boga z człowiekiem w katechezie i homilii*. Lublin: Wydawnictwo KUL 2012 ss. 427; współautorstwo z prof. dr hab. Heleną Słotwińską.
2. Artykuły i komunikaty naukowe (96) oraz liczne artykuły duszpasterskie.
3. Podręczniki, skrypty, pomoce duszpasterskie: 24.
4. Hasła w *Encyklopedii Katolickiej i Leksykonie Liturgicznym*: 27.
5. Funkcja promotora prac magisterskich: 133.
6. Recenzje prac magisterskich: 44.
7. Funkcja promotora prac doktorskich: 27.
8. Recenzje prac doktorskich: 54.
9. Recenzje prac habilitacyjnych: 6.

10. Recenzje prac profesorskich: 6.
11. Recenzje wydawnicze: 5.
12. Wykłady zagraniczne: Ružomberk, Preszów, Trnava (Słowacja).
13. Przynależność do towarzystw naukowych:
 - a) Towarzystwo Naukowe KUL;
 - b) Lubelskie Towarzystwo Naukowe;
 - c) Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie;
 - d) Polskie Towarzystwo Mariologiczne.

Wyliczając ogromne osiągnięcia na płaszczyźnie naukowej, nie można pominąć równie imponujących osiągnięć na płaszczyźnie duszpasterskiej. Ksiądz Profesor pełnił funkcję proboszcza kościoła pod wezwaniem św. Marii Magdaleny w Ostrowie koło Przemyśla oraz dziekana i proboszcza parafii pod wezwaniem Trójcy Świętej w Leżajsku. W diecezji przemyskiej dał się poznać jako rekolekcjonista. Wygłosił 139 serii rekolekcji dla wspólnot parafialnych, zakonnych, kapłanów, młodzieży, studentów oraz różnych grup działających w Kościele.

W tym krótkim rysie naukowym i duszpasterskim Księdza Profesora nie sposób zawrzeć wszystkiego. I nie sposób powiedzieć tego wszystko, co chciałoby się powiedzieć. Nie można odtworzyć wszystkich spotkań, wygłoszonych homilii, wypowiedzianych słów dobrych, prostych, zwykłych...

Ks. Jan Twardowski we wstępie do zbioru poezji poświęconej kapłaństwu napisał: „Ksiądz jest oślą szczęką w ręku Samsona, jest człowiekiem tajemnicy, onieśmielony darem, jaki otrzymał. Kiedy w czasie Mszy świętej składa w ofierze Jezusa i mówi: «To jest Ciało moje», «To jest Krew moja», utożsamia się z Nim. Dlaczego tylko w jeden Wielki Piątek nie ma Mszy świętej? Chyba dlatego jej nie ma, żeby żaden kapłan w dniu, w którym Jezus umarł na Krzyżu, nie ośmielał się zasłaniać Go sobą i nie «pokazywał się wtedy». I jedynie przyjmuje Komunię św. w pokorze, tak jak każdy wierny. Nie tylko w czasie Mszy świętej, ale zawsze powinien być nieśmiały, pokorny, bo więcej od innych otrzymał. Myślę, że ksiądz, który poświęca tyle rzeczy, o co go proszą, powinien uświęcać wszystko, co w życiu spotyka: ludzi, przyjaźnie, książki, które czyta; wiersze, jeśli je pisze. Żeby być wspaniałym kapłanem – trzeba być najpierw zwykłym, ludzkim, dobrym człowiekiem”⁴.

„Jestem przekonany, że słowa księdza Jana Twardowskiego doskonale odzwierciedlają sylwetkę Księdza Profesora zarówno w świecie naukowym, jak i w posługiwaniu duszpasterskim” – zakończył swoje wystąpienie ks. dr Leszek Pintał.

Następnie przewodniczący sesji popołudniowej dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki poprosił ks. dra hab. Zdzisława J ań c a, prof. KUL o wygłoszenie okolicznościowej laudacji. Laudator, przyjaciel Dostojnego Jubilata, w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na wyjątkową osobowość Księdza Profesora. Podkreślił zaangażowanie w pracę naukową, ale także zwrócił uwagę na ludzki i kapłański element,

⁴ J. T w a r d o w s k i. *Przed kapłaństwem klękam...* Warszawa: Lumen 1996 s. 5.

który w niezwykle sposób zespala osoba Dostojnego Jubilata. „Liczna obecność uczestników spotkania świadczy o tym, jak bardzo osoba Księdza Profesora znaczyła się w życiu tutaj obecnych” – zakończył laudację ks. dr hab. Zdzisław Janiec, prof. KUL. Zwieńczeniem mowy ku czci Dostojnego Jubilata było uroczyste odśpiewanie przez uczestników spotkania *Plurimos annos*.

Kolejnym punktem programu była prezentacja multimedialna przygotowana przez dra Michała Wyrostkiewicza. Obrazy, które pojawiały się na ekranie, przedstawiały różne okresy życia Dostojnego Jubilata. Niestety, zachowały się tylko nieliczne zdjęcia z dzieciństwa i młodości Księdza Profesora. Więcej obrazów zawierały pierwsze lata kapłaństwa aż do czasów współczesnych. Uczestnicy spotkania z wielkim uznaniem przyglądali się drodze życia, którą przebył Władysław Głowa. Nadmienić trzeba, że prezentacji towarzyszył cenny, wnikliwy, a niekiedy humorystyczny komentarz dra Michała Wyrostkiewicza. Oglądający śledzili prezentację z zainteresowaniem, zaangażowaniem i bez znużenia.

Zaprezentowany pokaz był prologiem do następnych wydarzeń, do których zachęcił Przewodniczący sesji popołudniowej, a mianowicie wystąpień uczestników spotkania, do których ustawiła się długa kolejka oczekujących. Przemawiali studenci i doktoranci Księdza Profesora, wśród nich pierwszy doktor wypromowany przez Jubilata – o. dr Ignacy Kosmana. Głos zabrali także byli wikariusze, z którymi współpracował ks. Władysław Głowa, będąc proboszczem parafii Trójcy Świętej w Leżajsku. Jeden z przemawiających stwierdził, że „przynajmniej połowę splendoru dzisiejszej uroczystości przysługuje wikariuszom, ponieważ oni prowadzili pracę parafialną, a Ksiądz Profesor mógł poświęcić czas na pisanie i przygotowywanie różnych publikacji”. Wielu występujących podkreślało ogromną pracowitość Księdza Proboszcza. Jeden z nich stwierdził: „Bywało, że zużyciu ulegały trzy klawiatury do komputera w ciągu roku”. Zarówno jedno, jak i drugie wystąpienie zostało przyjęte z wielkim uznaniem oraz z jeszcze większą radością zgromadzonych. Słowa uznania i podziękowania za wieloletnią współpracę wyraził obecny na uroczystości burmistrz Leżajska – pan Piotr Urban. Podkreślił, że Dostojny Jubilat posiada niezwykle osobowość i kulturę ducha. Po rozmowie z Księdzem Proboszczem parafii w Leżajsku zawsze odchodziło się lepszym i umocnionym. Podobne myśli i spostrzeżenia pojawiły się w wypowiedziach innych uczestników spotkania. Wszystkie one podkreślały wyjątkowość osoby Księdza Profesora jako uczonego, proboszcza, kapłana, człowieka. Wspomnieniom i słowom uznania pewnie nie byłoby końca, dlatego przewodniczący sesji zaproponował, aby je przenieść na salę bankietową.

Na zakończenie sesji głos zabrał Dostojny Jubilat – ks. prof. dr hab. Władysław Głowa. Z wielkim wzruszeniem podziękował wszystkim za tak liczną obecność, za wszelkie dobre słowa i wyrazy życzliwości skierowane pod swoim adresem. Nawiązując do tytułu sympozjum i jednocześnie tytułu Księgi Jubileuszowej: „Omnia transeunt – Caritas manet” (Wszysto przemija – miłość pozostaje), Ksiądz Profesor stwierdził, że starał się iść przez swoje życie, będąc wiernym tym słowom zarówno w posłudze naukowej, jak i kapłańskiej.

Pięknym podsumowaniem uroczystości stała się owacja na stojąco tak wielu obecnych i przyjaznych Księdzu Profesorowi osób. Przewodniczący sesji popołudniowej ks. dr hab. Bogusław Migut, prof. KUL, zakończył naukową i oficjalną część sympozjum. Organizatorzy w imieniu Jubilata zaprosili uczestników na wspólny obiad przygotowany w stołówce akademickiej KUL. Tutaj nadal w prowadzonych rozmowach powracały wspomnienia związane z osobą Księdza Profesora. Nie brakowało wielu dobrych i pięknych słów skierowanych w jego stronę.

Ktoś powiedział, że „Bóg w swojej Opatrzności daje odpowiednich ludzi na dane czasy”. W wielu uczestnikach spotkania upamiętniającego osobę Księdza Profesora można było odczytać to niezwykle odkrycie, że w osobie Dostojnego Jubilata spotkali Kogoś wyjątkowego – odpowiedniego naukowca, księdza, człowieka – na czas swojego życia.

KS. LESZEK PINTAL

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ INSTYTUTU LITURGIKI I HOMILETYKI KUL W ROKU AKADEMICKIM 2012/2013

1. ETATOWI PRACOWNICY INSTYTUTU (14)

A. Nauczyciele akademicki zatrudnieni na stanowisku:

- profesora nadzwyczajnego: ks. Stanisław Dyk, ks. Zdzisław Janiec, ks. Czesław Krakowiak, ks. Bogusław Migut;
- adiunkta: ks. Grzegorz Kaliszewski, ks. Andrzej Krasowski, ks. Piotr Kulbacki, ks. Waldemar Pałęcki, ks. Leszek Pintal, ks. Andrzej Rutkowski, Michał Wyrostkiewicz;
- asystenta: ks. Michał Głowacki, ks. Tomasz Lisiecki.

B. Nauczyciele akademicki posiadający tytuł profesora: ks. Czesław Krakowiak.

- #### C. Nauczyciele akademicki posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego:
- ks. Stanisław Dyk, ks. Zdzisław Janiec, ks. Bogusław Migut, ks. Waldemar Pałęcki.

Ks. dr LESZEK PINTAL – adiunkt Katedry Homiletyki Fundamentalnej w Instytucie Liturgiki i Homiletyki na Wydziale Teologii KUL; adres do korespondencji: Aleje Racławickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: lpintal@kul.plu